

Reactie van het college op de inspraak van de PMA en het KAT Sociaal Domein

Commentaar PMA

Reactie van het college

Algemene opmerkingen	
De PMA merkt op dat uit de aangeleverde stukken blijkt dat de armoedeval grotendeels wordt veroorzaakt door landelijke regelingen en een klein gedeelte door gemeentelijke aanvullende regelingen. De PMA vindt het niet nodig om maatregelen te nemen temeer omdat er geen onderzoek bekend is waaruit blijkt dat de armoedeval daadwerkelijk werkaanvaarding beïnvloedt.	Het college is het eens met de opmerking dat de armoedeval voor een groot gedeelte het gevolg is van het wegvallen van landelijke regelingen bij een stijging van het inkomen. Ondanks dat de mogelijkheden van de gemeente om de armoedeval te verkleinen beperkt zijn, acht het college het toch van belang om hieraan een bijdrage te leveren. Het eerste uitgangspunt in de beleidsnota herijking minimabeleid luidt dat zij die aan het werk gaan er per saldo op vooruit moeten gaan bij het aanvaarden van betaald werk. Voor het college is dat een essentieel uitgangspunt.
Een alleenstaande ouder met twee kinderen kan er per jaar € 1.100 op achteruit gaan.	Armoedeval bestrijden betekent enerzijds inkomensgrenzen verruimen en anderzijds het aanpassen van de bedragen van de tegemoetkomingen. Dit laatste komt mede voort uit het streven de tegemoetkomingen op het gebied van sport & cultuur, computer en internet meer in lijn te brengen met de daadwerkelijke bedragen. Hierbij wordt benadrukt dat het gaat om tegemoetkomingen in de kosten. Ook hier willen wij benadrukken dat voor inwoners die ten aanzien van de kosten van bestaan in de problemen komen, individuele bijzondere bijstand beschikbaar is. Met name ten aanzien van de vergoeding van de medische kosten hebben we geconstateerd dat dit in de huidige beleidsregels, te ruim is geformuleerd. Door de medische kosten onder te brengen bij de reguliere individuele bijstand wordt bij de afweging gekeken of deze kosten noodzakelijk zijn. In de financiële paragraaf hebben wij rekening gehouden met een eventuele stijging van het beroep dat op de individuele bijzondere bijstand wordt gedaan. Het budget hiervoor is verhoogd. Daarnaast is nog een post onvoorzien toegevoegd. Verder wordt voorgesteld om de resterende middelen beschikbaar te houden binnen het Sociaal Domein (waaronder het minimabeleid).
Bij de beantwoording van de vragen die de PMA eerder heeft gesteld is gezegd dat het financiële resultaat geen doel is maar een bijkomstigheid.	In de beantwoording van de vragen die door de PMA zijn gesteld wordt aangegeven dat het financiële resultaat geen doel is van de herijking

De PMA vindt het schokkend dat de gemeente met deze bijkomstigheid geen rekening heeft gehouden.	van het minimabeleid. Voor alle duidelijkheid het begrip 'bijkomstigheid' komt in deze beantwoording niet voor. Met dit antwoord wordt bedoeld dat de herijking niet voortvloeit uit een directe financiële noodzaak. Het zijn nadrukkelijk andere overwegingen die tot deze herijking hebben geleid. Met name gaat het dan om het uitgangspunt dat werk moet lonen, hetgeen leidt tot een gemeentelijke bijdrage aan het terugbrengen van de armoedeval. Daarnaast wordt gestreefd naar het werken met tegemoetkomingen die meer in lijn zijn met de reële kosten en die in een betere verhouding staan tot de bestedingsmogelijkheden van inwoners die (net) buiten de minimaregelingen vallen.
Er staan in de nota geen berekeningen wat het voordeel is voor de gemeente. De PMA is van mening dat het begrip 'herijking' een eufemistisch woord is, het is meer een afroaming van de regelingen of een ordinaire bezuiniging.	Zoals hierboven reeds aangegeven stonden andere dan financiële overwegingen centraal bij deze herijking van het minimabeleid. Uiteraard hebben de voorgestelde maatregelen financiële consequenties die aan de huidige versie van de beleidsnota herijking minimabeleid zijn toegevoegd. Met de voorgestelde maatregelen wordt beoogd een bijdrage leveren aan het terugdringen van de armoedeval. Daarnaast wordt nadrukkelijk gestreefd naar het werken met tegemoetkomingen die meer in lijn zijn met de reële kosten en die in een betere verhouding staan tot de bestedingsmogelijkheden van inwoners die (net) buiten de minimaregelingen vallen. Verder wil het college benadrukken dat de resterende middelen beschikbaar blijven binnen het sociaal domein (waaronder het minimabeleid).
De PMA vindt de armoedeval ook een probleem, werken moet lonen. Maar zij denkt niet dat vermindering van de armoedeval mensen aan het werk helpt. Mensen in de bijstand willen dolgraag werken om van de druk van de sociale dienst af te zijn. Bovendien is er voor een aantal leeftijdsklassen niet of nauwelijks werk beschikbaar.	Het belangrijkste uitgangspunt zoals hierboven geformuleerd is dat werk moet lonen. De situatie dat uitkeringsgerechtigden betaald werk aanvaarden en er uiteindelijk meerdere procenten op achteruit gaan, is onwenselijk. Beoogd wordt deze situatie bij te stellen door wijzigingen aan te brengen in het gemeentelijke minimabeleid. Voor het college is het doel de netto daling van het inkomen van minima die (meer) gaan werken, tegen te gaan. De ondersteuning om mensen aan het werk te helpen wordt volop ingezet vanuit de Participatiewet, de uitbreiding van het werkplein is hier een onderdeel van. In de nu opgestelde beleidsnota staat het minimabeleid centraal.

De verruiming van de inkomensgrenzen voor de minimaregelingen vindt de PMA een goed voorstel. Het kan de armoedeval iets minder maken.	De verruiming van de inkomensgrenzen wordt inderdaad doorgevoerd om een bijdrage te leveren aan de verkleining van de armoedeval.
<u>Beslispunten</u>	
<u>€ 200.000 structureel toevoegen aan het budget voor schuldhulpverlening.</u> Aangezien de structurele toevoeging van € 200.000 aan het budget voor de schuldhulpverlening niet leidt tot een vermindering van het budget voor minimabeleid heeft de PMA geen reden om hier negatief over te adviseren. De PMA is voor het beschikbaar stellen van budgetcoaches om beter te communiceren in dreigende schulden situaties en ter preventie van schuldenproblematiek. Het beschikbaar stellen van deze budgetcoaches kan een ontlasting betekenen van de werkdruk bij Balans. Bij versoering van de minimaregelingen zal er een groter beroep op Balans worden gedaan.	De toevoeging aan het budget voor schuldhulpverlening heeft geen nadelige consequenties voor het huidige budget voor het minimabeleid. Met de werkwijze van Balans-schuldhulpverlening wordt nadrukkelijk een integrale werkwijze beoogd. Preventieve activiteiten maken onderdeel uit van deze aanpak. Daarnaast geeft de gemeente Amstelveen jaarlijks een financiële bijdrage aan Humanitas ter ondersteuning van een project dat tot doel heeft inwoners te ondersteunen met het op orde brengen van hun thuisadministratie. Bij de herijking van het buitenwettelijk begunstigend beleid wordt gewezen op de mogelijkheid om via de reguliere individuele bijzondere bijstand bepaalde kosten vergoed te krijgen. De inschatting is dat hiermee een groter beroep op de schuldhulpverlening kan worden voorkomen. Dit zal bij de evaluatie van de herijking meegenomen worden.
<u>De vergoeding van medische kosten laten vervallen.</u> De PMA is van mening dat de huidige regeling met bedragen per behandeling gehandhaafd zou moeten worden. Het voorstel om de kosten via de bijzondere bijstand te vergoeden vindt de PMA geen goed voorstel. In de eerste plaats is de aanvraag voor bijzondere bijstand een ingewikkelde procedure waarbij cliënt-ondersteuning noodzakelijk is. In de tweede plaats zijn er aanzienlijke uitvoeringskosten aan verbonden.	In de beleidsnota staat verwoord waarom nu voorgesteld wordt om de medische kosten niet meer te vergoeden op de huidige manier. In de kern gaat het er om dat op dit moment medische kosten bij de gemeente worden geclaimd zonder dat de noodzakelijkheid van deze kosten expliciet is vastgesteld. In de huidige beleidsregels is dit te ruim geformuleerd. Door het huidige buitenwettelijk begunstigend beleid te stoppen en de werkwijze te volgen van de reguliere individuele bijzondere bijstand wordt de noodzakelijkheid van de kosten nadrukkelijk bij de toekenning betrokken. Deze werkwijze leidt niet tot een ingewikkelde en dure uitvoeringspraktijk. De reactie van de PMA heeft tot een wijziging van de beleidsnota geleid en hopelijk tot een verduidelijking en geruststelling.
<u>Maatregelen die betrekking hebben op voordelen voor kinderen. Vergoeding voor sport en cultuur.</u>	Het verkleinen van de armoedeval wordt niet afgewend op kinderen. Zoals al eerder opgemerkt wordt om vanuit de gemeente een

De PMA vindt dat de verkleining van de armoedeval niet afgewenteld mag worden op de kinderen van de minima van Amstelveen. De PMA is het niet eens met de vermindering van € 200 per jaar voor sport en cultuur. Meedoen aan een sportclub plus bijbehorende kleding en attributen is een kostbare zaak. De € 200 is niet toereikend. Verder zou via de Amstelveenpas meer gedaan kunnen worden aan het promoten van cultuur.	bijdrage te leveren aan de verkleining van de armoedeval gekozen voor het aanpassen van de bedragen. Naast het bijstellen van de bedragen voor de sport en cultuur wordt tegelijkertijd de doelgroep vergroot door de inkomensgrenzen te verruimen. Daarnaast moet deze aanpassing ook nadrukkelijk worden gezien als het realistischer maken van de bedragen die door de gemeente Amstelveen beschikbaar worden gesteld en de bestedingsmogelijkheden meer in lijn brengen met die van huishoudens die (net) buiten de minimaregelingen vallen. Bij de doorontwikkeling van de Amstelveenpas zal nadrukkelijk gekeken worden naar de mogelijkheden die de sport- en cultuurkaart biedt.
<u>Tegemoetkoming in de kosten voor aanschaf computer, eens in de vier jaar van € 300.</u> De PMA vindt ook dat de kosten voor aanschaf van een computer de laatste jaren zijn gedaald. Daarom is het redelijk dat de vergoeding van de kosten omlaag gaat. Aangezien er volgens de PMA voor € 300 geen goede computer te krijgen is stellen zij voor het bedrag te verlagen naar € 450. De PMA voegt daar nog aan toe dat zij, gezien het belang van digitale communicatie, van mening is dat deze regeling voor alle minima zou moeten gelden.	Het college wil benadrukken dat het bij de € 300 per vier jaar voor een computer gaat om een tegemoetkoming in de kosten. Dit betekent concreet dat deze tegemoetkoming niet één op één de kosten voor een computer hoeft te dekken.
<u>Tegemoetkoming in internetkosten verlagen naar € 180 per jaar.</u> De PMA vindt dat het huidige bedrag van € 240 per jaar gehandhaafd moet worden. Volgens de PMA is een bedrag van € 20 het goedkoopst.	Ook hier gaat het nadrukkelijk om een tegemoetkoming in de kosten van het internet.
<u>Vervallen van het woonlastenfonds</u> De PMA is van mening dat deze bezuiniging de grootste impact heeft op het inkomen van de minima. Het voorstel om individueel iets te doen aan hoge verwarmingskosten wordt door de PMA van de hand gewezen. De PMA geeft aan dat dit leidt tot extra uitvoeringskosten en dat het grootste gedeelte van de woonkosten op gaat aan huur. Er zijn te weinig goedkope huurwoningen en aangezien het beleid van de gemeente er niet op is gericht om dat te veranderen moet het woonlastenfonds in deze vorm gehandhaafd blijven.	Het college is van mening dat een regeling als het woonlastenfonds door de huidige toepassing is geworden tot een ongewenste vorm van inkomensondersteuning die inkomenspolitiek van het Rijk doorkruist en derhalve stopgezet dient te worden. Voor inwoners die met bijzondere noodzakelijke woonkosten te maken hebben en die deze niet uit hun inkomsten kunnen betalen verwijzen wij inderdaad naar de individuele bijzondere bijstand. Op deze manier kan van een ongerichte en te ruim opgezette regeling teruggekeerd worden naar maatwerk. Het doel was ooit om in bijzondere omstandigheden vanuit het woonlastenfonds een bijdrage te leveren. In de huidige praktijk is

	daarvan geen sprake meer.
<u>Verruiming grenzen minimaregelingen</u> De PMA juicht de verruiming van de inkomensgrenzen toe. Om het verschil tussen werken en een uitkering te vergroten kan het inkomen van een uitkeringsgerechtigde verkleind worden. Maar ook het inkomen van werkenden kan vergroot worden. Van dat laatste is de PMA voorstander.	Met het verruimen van de inkomensgrenzen wordt nadrukkelijk een bijdrage beoogd aan het verkleinen van de armoedeval.
<u>Arbeidsperspectief</u> Hoe wordt het arbeidsperspectief beoordeeld? Is het bekend hoeveel bijstandsgerechtigden arbeidsperspectief hebben? Als iemand gedeeltelijk arbeidsgeschikt is, is er dan echt wel perspectief? Als er in een gezin twee volwassenen zijn met een verschillend arbeidsperspectief, hoe zien dan de inkomensgrenzen voor de minimaregelingen er uit. De PMA denkt dat bij de uitvoering bovenstaande problemen zich kunnen voordoen. De PMA is niet negatief over dit beslispoint. Wel moet worden gezien hoe het arbeidsperspectief beoordeeld kan worden, met name voor bepaalde leeftijdscategorieën.	De gemeente ambieert niet om bij het minimeleid het arbeidsperspectief te beoordelen, maar wil in haar werkwijze kijken of inwoners een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben of de pensioengerechtigde leeftijd hebben. Als dat het geval is er geen discussie mogelijk over het arbeidsperspectief. Het onderscheid tussen huishoudens met of zonder arbeidsperspectief is niet relevant voor bijstandsgerechtigden. Zij komen in ieder geval in aanmerking voor de reguliere individuele bijzondere bijstand. Bijstandsgerechtigden hebben geen inkomen dat hoger ligt dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm.
<u>Amstelveenpas</u> <u>Instemmen met € 50.000 uitvoeringskosten voor doorontwikkeling Amstelveenpas</u> De PMA vindt het een goed plan om de Amstelveenpas door te ontwikkelen. De PMA zou graag zien dat bij het aanbod van een attractie ook de vergoeding van de reiskosten meegenomen wordt. De PMA vindt dat het cultuuraanbod vergroot moet worden.	Met de doorontwikkeling van de Amstelveenpas wordt beoogd een modernere dienstverlening te organiseren waarbij ook gekeken zal worden naar mogelijke samenwerking met de sport- en cultuurkaart. Het college acht het niet wenselijk om naast de aanbiedingen ook nog de reiskosten te vergoeden. Zoals ook in de beleidsnota gesteld houdt het college vast aan de hoofdregel dat reiskosten behoren tot de algemene kosten van het bestaan die uit het inkomen moeten worden voldaan.
<u>Het accountmanagement invullen vanuit de formatie van de afdeling Sociale Voorzieningen</u> Bij de PMA bestaat de indruk dat de uren beschikbaar voor accountmanagement Amstelveenpas een bezuiniging is waardoor het nodig is om extern budget te reserveren voor onderzoek naar verbetering van de aanbiedingen voor pashouders.	Het college wil benadrukken dat met de doorontwikkeling van de Amstelveenpas nadrukkelijk wordt beoogd om de dienstverlening aan de doelgroep verder te verbeteren en te moderniseren. Ook een stuk verzakelijking richting de aanbieders van kortingen maakt deel uit van deze doorontwikkeling. Het budget voor de Amstelveenpas blijft hierbij volledig in tact en wordt incidenteel aangevuld met een bedrag om deze doorontwikkeling mogelijk te maken. Een bezuiniging is derhalve niet aan de orde.

<u>Samenvattend</u> De PMA is van mening dat het concept Beleidsnota Herijking Minimabeleid op dit moment zelf nog enige herijking behoeft. Daarnaast waardering van de PMA voor de geboden kans om op dit moment te kunnen meedenken.	De beleidsnota is aangevuld met een financiële paragraaf waarin de financiële consequenties van de voorgestelde maatregelen zijn verwerkt. Het college wil de PMA bedanken voor haar uitgebreide commentaar op de concept nota herijking minimabeleid.
---	--

Commentaar KAT Sociaal Domein

Reactie van het college

Het commentaar van de PMA maakt integraal onderdeel uit van het advies van het KAT Sociaal Domein.	Het college stelt het zeer op prijs dat het KAT Sociaal Domein en de PMA een eensluidend advies hebben ingediend.
Het KAT SD vindt het jammer dat de discussie over het minimabeleid op de onderhavige wijze en op dit moment gevoerd wordt. Het gaat om een zeer kleine kwetsbare groep, die zich niet alleen zorgen zal maken over mogelijke negatieve financiële gevolgen, maar die ook emotioneel pijnlijk getroffen zal zijn door overwegingen en motieven. Waar het beleid vroeger uitging van compassie, positieve doelstellingen en vergoedingen zien wij nu vooral zoektochten naar bezuinigingen en worden vergoedingen veelal vervangen door tegemoetkomingen.	Het college meent dat over het tijdstip van de herijking geen misverstand kan bestaan. Nadat in het najaar van 2014 door de gemeenteraad de vragen over de vermeende armoedeval zijn gesteld is in de eerste helft van 2015 gewerkt aan het onderzoek dat heeft geresulteerd in de Inkomenseffectrapportage. Over de uitkomsten daarvan is in het voorjaar gesproken met de PMA en het KAT Sociaal Domein. Bewust van de weliswaar beperkte invloed die de gemeente heeft op het verkleinen van de armoedeval wil het college in lijn met de ideeën die leven binnen de gemeenteraad haar bijdrage aan deze verkleining leveren. Het uitgangspunt dat werk moet lonen wordt door het college gezien als een positieve doelstelling. Zoals al eerder opgemerkt komt deze herijking niet voort uit de drang te bezuinigen en is er absoluut geen sprake van een gebrek aan compassie. Wel is het college van mening dat een regeling als bijvoorbeeld het woonlastenfonds, die door de huidige toepassing is geworden tot een ongewenste vorm van inkomensondersteuning, dient te vervallen. Voor inwoners die met noodzakelijke woonkosten te maken hebben en die deze niet uit hun inkomsten kunnen betalen verwijzen wij hier nogmaals naar de individuele bijzondere bijstand. In de financiële paragraaf hebben we met een toename van de uitgaven aan bijzondere bijstand rekening gehouden.
Het Kat adviseert met name op de vergoedingen voor jongeren (sport, computer, internet) niet te korten. Waar maatregelen zouden kunnen leiden tot financieel gewin voor de gemeente op	Het college wil nogmaals benadrukken dat andere dan financiële voordelen voor de gemeente aan deze herijking ten grondslag liggen. Juist de vergroting van de doelgroep in

korte termijn is algemeen bekend, dat er op langere termijn grote sociale gevolgen zijn voor in armoede opgegroeide jongeren. Uitsluiting op jonge leeftijd leidt tot onaangepast gedrag later, met alle maatschappelijke gevolgen van dien.	combinatie met een bijstelling van de bedragen wordt doorgevoerd in het kader van het terugbrengen van de armoedeval. Het voorkomen van uitsluiting is ook voor het college een belangrijk uitgangspunt. Daarnaast hanteren wij het uitgangspunt dat de tegemoetkomingen meer in lijn worden gebracht met de reële kosten. En daarnaast dat deze tegemoetkomingen meer in verhouding komen met de bestedingsmogelijkheden van inwoners die niet in aanmerking komen voor dergelijke tegemoetkomingen.
Het KAT SD mist in de stukken opmerkingen met betrekking tot een specifieke groep kwetsbare mensen: de vluchtelingen. Het KAT neemt aan dat zij kunnen rekenen op die financiële ondersteuning, die nodig is om letterlijk te overleven.	Het college loopt niet weg voor haar verantwoordelijkheid ten opzichte van statushouders. De noodzakelijke (financiële) ondersteuning hoort daar bij. Dit is één van de redenen dat in de begroting een post onvoorzien is opgenomen.
Het KAT SD spreekt dank uit voor de geboden gelegenheid om vroegtijdig en uitvoerig mee te praten over het gemeentelijk minimabeleid.	Het college hoopt met haar reactie op het commentaar en de adviezen van beide participatiegroepen recht te hebben gedaan aan de inzet van beide participatiegroepen.